

BEERS NIEUWSBRIEFKE

SEPTEMBER 2017 - UITGAVE 111

Mail: alle dagen: parochiesecretariaat.beerzen@odulphusvanbrabant.nl

Telefoon: 013-5141216 op maandag en donderdag van 9-11 uur.

Website: www.odulphusvanbrabant.nl/beerzen/

Bankrekeningnummer: NL94 RABO 0133 891 925

INLOOPOCHTEND

Iedere maandag en donderdag van 9-11 uur. Vanaf 9.30 uur staat de koffie klaar! Meestal een aalmoezenier aanwezig.

OPGELET!

RTO OIRSCHOT/DE BEERZEN

Erg genoeg kennen we inmiddels allemaal dierbaren: familie, vrienden en burens, die met de meest verschrikkelijke ziekte van dit moment geconfronteerd worden: kanker.

Tientallen jaren terug hoorde je ook wel eens over een gezwel, een tumor ed., maar nu worden er velen getroffen door de ziekte met de verzamelnaam kanker, die zich overal in het lichaam kan manifesteren en zich vaak nog ongezien uitsluit tot er geen weg terug meer is. In deze tijd hoor je steeds meer mensen die – bijna onvoorstelbaar- oud worden, maar ook steeds meer mensen die dat bij lange na niet halen, omdat zij al op redelijk jonge leeftijd te maken krijgen met deze lichaamseigen ziekte. Gelukkig helpt bij sommigen in een vroeg stadium een operatie, chemo of bestraling, bij velen is het te laat of komt de ziekte na een paar jaar heviger terug.

Het zal je maar gebeuren. Wat te doen?

Je praat er samen over, je praat er over met de kinderen, de familie, vrienden en collega's.

Je blijft hopen, hoort van nieuwe technieken en therapieën en je krijgt goedbedoelde adviezen. Je bent uit het veld geslagen, in verwarring, hoe verder? Je had immers nog zoveel plannen voor de toekomst, je wilt zo graag nog leven. Je zit in een emotionele malle-molen en als de behandeling begint krijg je buiten die emotionele ballast er de fysieke bij. Bij wie kun je verder terecht, want allen weten ervan maar vinden het vaak moeilijk om iets tegen je te zeggen, slaan de plank mis of vragen telkens hetzelfde? Het beheerst je hele leven!!

RTO Contactpunt is er voor deze mensen. Hier vind je lotgenoten en vrijwilligers die weten wat je overkomt, die je helpen door er voor je te zijn. Een luisterend oor als je iets wilt weten of ergens over praten, een helpende hand als het nodig is; maar ook een inlooppunt om gezamenlijk iets te doen met lotgenoten zonder te hoeven praten over je ziekte, van gedachten wisselen over andere dingen.

Als er dan echter opeens iets boven komt, wat een emotionele herinnering of gedachte oproept, is er begrip. Ik denk dat veel mensen die deze ziekte treft hier veel behoefte aan hebben. Vragen als “Waarom overkomt dit juist mij?” (natuurlijk niet te beantwoorden) mogen daar worden gesteld. Opmerkingen als: “Het is het meest rechtvaardige, want dit kan juist iedereen overkomen”, evenzo.

Je kunt ergens op ingaan, maar het hoeft niet.

En als je er graag even tussenuit wilt, even rust in een mooie omgeving en natuur, dan is er zelfs een eigen huis op een vakantiepark, waar je tijdelijk gebruik van kunt maken.

Beste mensen, ik kan alleen maar bewondering hebben voor deze vrijwilligers. Achter in de kerk liggen folders met informatie, alles wat er te doen is voor de getroffen en hun dierbaren en hun nabestaanden. Lees de folder, ga naar de website: www.runningteamoirschot.nl of rtocontactpunt@gmail.com geeft antwoord op uw vragen. Nieuwe vrijwilligers of ondersteuners zijn van harte welkom: www.runningteamoirschot.nl/index.php/steun of info: rtoirschot@gmail.com.

Ik wens alle getroffen (dus ook de dierbaren), maar ook alle vrijwilligers veel steun.

Aalmoezenier Drs. P.Versteegh

AGENDA

07-10-2017 : feestavond voor vrijwilligers

26-10-2017 : Allerzielenviering overleden leden KBO

29-10-2017 : Allerzielenviering overleden parochianen

09-11-2017 : ziekenzalving/zegen in de Vestakker

10-03-2018 : vormsel

25-03-2018 : vastenactie anders

15-04-2018 : eerste communie

20-05-2018 : aalmoezenier Versteegh 40 jaar priester

VRIJWILLIGERSFEEST

Op 7 oktober houden we weer onze avond voor de vrijwilligers. Bent u vrijwilliger dan hebt u een uitnodiging gekregen. Is dat niet het geval, dan hebben we van u geen aanmelding als vrijwilliger ontvangen. Meld u dan bij het parochiesecretariaat en vul een aanmeldingsformulier in. U bent alsnog van harte welkom.

ZIJ WERDEN GEDOOPT

25 juni

Binke,

zoon van

Jasper van Hoof

&

Wendy Colsters,

Wagenmaker 17

Jop,

zoon van

Frank van Kollenburg

&

Judie van Ham,

Pompenmaker 4

Niels,

zoon van

Teun de Beer

&

Maartje Wirken,

Huijgevoort 13

27 augustus

Calum,

zoon van

Ricardo Snoeijen

&

Inge van den Bosch,

Plataan 8

Mara,

dochter van

Corné de Brouwer

&

Jindy Couwenberg,

Lindeakkers 21A

Math,

zoon van

Peter van Kerkhof

&

Karin de Bresser,

Plataan 21

KERKGEBOUW OOSTELBEERS

Het was een pijnlijk moment voor velen toen wij hoorden dat het Kerkgebouw van H. Andreas en H. Antonius aan de eredienst onttrokken moest worden. Het werd ons opgelegd en wij als parochie konden hier niets tegen doen.

We hoorden dat we "geluk" hadden, dat we als een van de eerste parochies een kerkgebouw moesten sluiten, want dan waren er misschien nog andere mogelijkheden dan de sloophamer. Onmiddellijk zijn we toen als kerkbestuur/contactgroep op zoek gegaan naar andere bestemmingsmogelijkheden, zodat de sloophamer niet in zicht zou komen. Onze voorkeur ging uit naar een bestemming, waar vooral de mensen uit Oostelbeers (en heel Beers) veel aan zouden hebben. Het heeft vele uren gekost en we waren heel blij toen uiteindelijk de mogelijkheid er kwam dat het Dorpsplein zou sluiten en het kerkgebouw zou blijven bestaan als nieuw Dorpshuis. Alle groepen die gebruik maakten van het Dorpsplein konden gewoon in Oostelbeers blijven en het zicht van het centrum met het kerkgebouw als centrale plek zou blijven. Vooral ook door de emotionele herinneringen aan de (bijzondere) vieringen en de monumentale zaal met kunst van Charles Eijk hechtten veel mensen daar aan. Omdat het gebouw aan de eredienst werd onttrokken kunnen we helaas niemand meer een kerkelijk afscheid vanuit het kerkgebouw bieden.

Het gebouw werd goed onder handen genomen en ik snap dat veel mensen met pijn in het hart rond kijken naar wat er is geweest en wat er nu van geworden is. Maar.... probeer het eens te zien als een gebouw waar u niet emotioneel aan verbonden was en als u dan kijkt naar en in het gebouw, dan zie je een prachtige zaal met schilderingen en gebrandschilderde ramen en een orgel, dat duidelijk laat zien dat het een kerkzaal was, dan zie je een café wat tegen de zaal aanzit en het geheel bij deze tijd brengt. Het is een sfeervolle ruimte, die menig bezoeker door de religieuze accenten toch nog aan het denken zet. De verbouwing is echt succesvol! We zijn de Stichting Dorpshuis Oostelbeers en de aannemer H. Adriaans dan ook dankbaar voor hun inzet, want het resultaat mag er zijn!!!

Hopelijk zullen nu de diverse groeperingen van Oostelbeers, die in het verleden gebruik maakten van het Dorpsplein, en alle bezoekers en dagesmensen er voor kunnen zorgen dat de nieuwe bestemming levensvatbaar zal blijken. Dan zal het gebouw blijven bestaan en dan zullen ook de mensen die met pijn in het hart terugdenken aan de vorige bestemming, waar het eigenlijk door hun ouders voor gebouwd was, ook op den duur de nieuwe waarde ervan kunnen gaan zien en zich daar ook in thuis kunnen gaan voelen. Wij, als contactgroep, zijn in ieder geval heel blij dat het kerkgebouw voor Oostelbeers gespaard is gebleven.

RUST IN VREDE

Op latere leeftijd trouwde **Door Hendrixx** 32 jaar geleden met Gidi van der Heijden. Ze hadden een goed leven samen. Door zorgde voor de dagelijkse dingen en stippelde voor

hen samen de uitstapjes uit. Neefjes en nichtjes, van groot tot klein, gaven schwing aan hun leven en brachten leven in de brouwerij. Door gaf zich met hart en ziel aan het kleine grut en zong met hen 'Schuitje varen, theetje drinken' en al was het niet geheel zuiver van toon, niemand maalde erom. Ze hadden er plezier in. De ouders waren blij met tante Door. Haar enthousiasme met de kleintjes deed hun goed en maakte dat ze hun kinderen met een gerust hart achterlieten bij Door. Door was al langere tijd ziek. Na een fijne meivakantie kreeg ze er longontsteking bij en ging het snel achteruit. Het was moeilijk het leven los te laten, maar ze klaagde nooit. Met heel veel liefde hebben Gidi en haar familie voor haar gezorgd. In de vroege ochtend van 21 juni stierf Door. Ze was 81 jaar.

Jan van Beers was de oudste van 5 kinderen en werd geboren in Westelbeers. Hij was een rustige man, die als boerenknecht bij verschillende boeren heeft gewerkt. Daarbij kwam hij Sjaan Moonen tegen in Hilvarenbeek. Ze trouwden samen en begonnen in het schoolhuis in Oostelbeers aan hun gezin, dat later aan de Driehoek voltooid werd. Hij vormde een vrouwengezin met zijn vrouw en 6 dochters, waarin ze Annemieke te vroeg moesten missen. Hij was tijdens zijn leven vrachtwagenchauffeur en werkte in de bosbouw, maar vond uiteindelijk een plek bij DAF. Hij had een druk leven en weinig tijd voor wat anders als zijn werk en zijn gezin. Dat gezin groeide met 14 kleinkinderen en 13 achterkleinkinderen uit tot een mooie familie. Later met Sjaan rikte hij veel, kruiswoordpuzzels waren een uitdaging voor hem en samen maakten ze busreizen naar Duitsland, Oostenrijk en Lourdes. Sjaan moest worden opgenomen in Bladel, waar Jan haar dagelijks bezocht. Toen hij haar 14 jaar geleden verloor aan de dood, liet hij niet merken wat dat met hem deed. Hij wilde niemand met zijn verdriet opzadelen. De laatste jaren bracht hij door in de Vestakker. Zijn wereld werd steeds kleiner, maar altijd nog wilde hij het goed doen. Op 26 juli overleed hij. Hij mocht 96 jaar worden.